

her kun have personlig Betydning, og selv om Flere udtalte det Samme, faaer det dog ikke en saadan Betydning, som naar det samler sig i en Afstemning. Det er vel sandt, at den foreliggende Afstemning kun kommer til at fremtræde som en Form, men som en Form, der tydelig og klart fremsat, har Betydning. Skjøndt det er ganske vist, at der derved ikke er skeet Fyldest med Hensyn til at bringe Skatterne ned for de udenbyses Qvarterer, hvorved man afhjalp det, som for Diebliffet trykker, saa er det dog den eneste Maade, hvorpaa man kan angive de mellem de udenbyses Grundskatter og Grundskatten her i Byen bestaaende uretsfærdige Forhold. Skatteloven af 1857 kom i sin Tid meget seent frem i Sessionen; den er gaaet her igjennem Thinget uden nogen videre Underfølgelse; man tog den, som man fik den, og der blev ikke sagt et Ord om den. Der er vistnok ikke Mange, der have havt den Formodning, at den vilde virke heldbringende, men Regjeringen ønskede den meget og ansaae den for paatrængende nødvendig; man syntes, at der i Diebliffet skete store Forretninger udenfor Portene, saa at man indenfor Portene ikke ret kunde forlige sig med, at de udenbyses Giere ikke skulde skatte noget mere; men nu er der vist Ingen, der misunder dem deres Skjæbne. Jeg betragter som sagt denne Botering her som en Form, hvorigjennem Thinget udtaler, at det mener der er Anledning til at tage Skatteforholdet med Hensyn til Grundtagten udenfor Byen under alvorlig Overveelse.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg troer paa ingen Maade, at man i Almindelighed kan sige, at de udenbyses Eiendomme skulde være uheldig stillede. Det er vistnok i det Væsentlige saadanne Eiendomme, som ere opførte af dem, der havde Lust til at bygge paa Speculation, og som gjorde Penge til meget høi Priis; de holdt sig nogenlunde inden Krifen, men siden have de bestandig havt ondt ved at komme ud af de vanskelige Forhold. Jeg vil paa ingen Maade dable dem, der have arbejdet saaledes, men det er Følgen af en Speculation, at de Forhold, hvori de befinde sig, nu ere saa vanskelige. Hvad derimod angaaer de gamle Giere, om jeg saa maa kalde dem, der have

kjøbt Eiendommene for at benytte dem og leie dem bort, da kan jeg efter Alt, hvad der er kommet til min Kundskab, ikke troe, at de skulde være særdeles mislig stillede ved Loven af 14de December 1857. Jeg skal endnu blot tilføie to Ord. Jeg anseer den faste Beskatning af de udenbyses Grunde, forsaavidt de ikke ere bebyggede, for at være i høi Grad billig, og at der snarere kunde være Anledning til at sætte den op end til at sætte den ned; men jeg anseer Beskatningen af Bygningerne paa disse Grunde for at være $\frac{2}{5}$ for høi, den maa ned sættes med $\frac{2}{5}$, for at den kan komme til at staae i samme Forhold som Beskatningen af de kjøbenhavnske Bygninger. Det er dette, jeg maatte ønske udtrykt i det stillede Endringsforslag. Jeg anseer denne Sag for saa vigtig, at jeg, hvis Udvalgets Fleertals Forslag ikke bliver vedtaget, enten selv vil stille eller foranledige stillet til 3die Behandling et Endringsforslag, der gaaer i den Retning, jeg har ankydet. Hvad Rastfættelsen af disse Skatter i Kjøbenhavn angaaer, da kunde det være mig personlig i allerhøjeste Grad behageligt, om disse Skatter kunde blive nedsatte meget bethdelig, eller om vi kunde blive aldeles frie for at udrede dem. Man kan rigtignok ikke sammenligne disse Skatter med dem, der udredes af personlige Indtægter, thi disse ville i mange Henseender være lettere at bære. Jeg troer, at man gaaer ud fra en aldeles urigtig Opfattelse af de Skatters Væsen og Natur, hvorom der her er Tale. Man maa behandle dem som Prioriteter; man maa behandle dem efter de samme Principer, der have gjort sig gjældende ved Matriculeringen — hvis man ikke gjør dette, da kommer man paa Vildspor; Conseqventsen deraf vilde føre til, at Hartkornskatten ikke skulde udredes af Hartkornet, men at man skulde udregne, hvorm meget Enhver især aarlig havde høstet, og naar man saa fandt, at En havde høstet mere end en Anden, saa skulde han svare højere Skat end denne, uanset Hartkornets Størrelse. Det er yderst behageligt at give Haab om Nedsættelse i Skatter, men man skylder ikke at give nogen Forhaabning, som viser sig ikke at kunne gaae i Opfyldelse. Den Nedsættelse, der vil kunne blive Bedkommende tildeel, vil